

Pisarakirje

Helmikuu 2015

Tyhjiöstä kohti täyteyttä

Kautta vuosien Pisanan työ on kohdistunut monenlaisessa tyhjiössä eläviin ihmisiin. Tutkintavankilan sellissä lojutaan ja odotetaan. Tuomion saamisen jälkeen vankilassa on monia päivittäisiä töitä ja rutiineja, mutta kuitenkin runsaasti aikaa piinaaville ajatuksille. Vanhainkotia nimitti venäläinen ystävämme aikoinaan "kuoleman odotushuoneeksi". Mitä virikettä näissä paikoissa on? Ajatukset jauhavat samaa, samaa.

Katulapsen todellisuus on hengissäselviämistä, mutta sen ohessa paljon päämäärätöntä maleksintaa ja porukassa "häiläämistä", kasvupohja monille paheille. Tämä ei ole kaukana omistakaan nuoristamme, joista moni "hengailee" milloin missäkin.

Tällä hetkellä olen tyttäreni perheen luona Afrikassa ja seuraan paikallisten lasten arkitodellisuutta. Vain osa käy koulua. Tytöt ottavat vastuuta kotitöistä ja sisaruksista ja lopun aikaa juoksentelevät pitkin. Pojat kuluttavat aikaansa vielä paljon vapaammin. Vaikka

eletäänkin perheessä, ei lapsia välttämättä kasvateta eikä ohjata. Syliin ei juurikaan oteta sen jälkeen kuin seuraava lapsi on syntynyt.

Tätä palettia katsoessa voi vain ihmetellä, miten paljon eri mahdollisuuksia meillä onkaan antaa virikettä, uutta ajateltavaa, elämänsisältöä, rakkauden ja välittämisen tuulahduksia, arvostuksen kokemista. Voimme ohjata tyhjiön täyttämiseen ja virittää uuden elämän toivon.

Eikä tämä ole vain toiveajattelua. Kautta vuosien olemme yhä uudelleen saaneet kuulla, miten käyntejämme arvostetaan ja miten meitä odotetaan. Sama kokemus on varmaan jokaisella, joka on ottanut tavakseen käydä tapaamassa vaikkapa jotakuta yksinäistä.

Ohjatkoon Herramme jokaisen meistä sille saralle, jolla Hän haluaa meidän toimivan.

- Eeva Halme -

Pisara ry:n vuosikokous

Lauantaina 21.3. klo 15
Nummelan srk-keskus, Kappelitie 5

Ennen vuosikokousta samassa paikassa klo 14 **Jäsenkokous**
jossa käsitellään Pesarayhdistyksen sääntömuutoksia.

Tervetuloa myös uudet jäsenet. Jäsenkokouksessa voit liittyä Pesarayhdistyksen jäseneksi.

Tervetuloa!

Kirjeen sisältö:

Pääkirjoitus	1
Pisarakasvo Ella	2
Rukousaiheet	2
Pisara elävää vettä	3

Matkaraportit:

Pietari 16.-18.1. Vihdin ryhmä	3 - 4
Viro 18.12. Espoon-Kouvolan ryhmä	5
Viro 19.1. Espoon-Kouvolan ryhmä	5
Slavan terveiset Ukrainasta	6

Pisarakasua Ella

Ella kuvassa taustalla, Nazjan poikien kanssa

Ella Vuoriheimo

on vihtiläinen, nyt eläkkeellä Silja Linen hyttiemännän työstä.

Koulutus on vaateompelija, jolla taidolla on ollut käyttöä mm.

Pisaran patjaprojekteissa sekä vaatteiden kunnostuksessa ym.

Kun Ella oli kuullut Pisaran avustustoiminnasta, hän alkoi tuoda tavaraa eteenpäin vietäväksi.

Eläkkeelle jäämisen jälkeen tuli mahdolliseksi päästä mukaan matkoille ja nähdä tavarankäynnin perille saakka.

Pisaran muikin toiminta kiinnosti, ja pian selvisi se, kuinka paljon on työtä jo ennen kuin tavarat ovat vientikunnossa: Pitää lajitella eri vuodenaikojen ja kohteiden mukaan

ja vielä ennen matkaa vietävät on pakattava tiiviisti laukkuihin ja punnittava, koska vientikuormassa saa olla painoa enintään 50 kg/hlö. Ella ilmoittautui auttamaan pakkaamisessa, koska oletti olevansa siinä hyvä. (Railin huomautus: Ella on todella hyvä pakkaamaan!)

Seuraavaksi Ella otti yhteyttä Halmeen Eevaan ja kyseli matkalle mukaan pääsyä ja mitä pitää tehdä. Vastaus oli: pitää olla passi ja viisumi hyvissä ajoin hankittuna, ja sitten vaan kyytiin. Ensimmäinen matka oli keväällä 2014, istua sai tarpeeksi, tulli oli tarkka, kohteissa otettiin tavarat kiitollisuudella vastaan ja ne olivat tarpeeseen.

Matkasta mieleen jäi myös se, että Pietari on suuri kaupunki ja uusia esikaupunkialueita oli valtavasti ja lisää rakenteilla.

Seuraava matka oli tavarankäynnin matka Viipuriin, joka oli ihana nähdä, koska kaupungin vaiheista on voinut lukea jonkin verran.

Kolmas matka oli junamatka, se oli helppoa mukavaa matkantekoa. Kaikissa kohteissa oli lämmin vastaanotto. Nazjassa oli ilo käydä, kun sai tavata tuttuja, jotka olivat Suomen vierailullaan tutuksi tulleet. Sinne vietiin pehmoleluja tuliaisina

ja tuntui niin hyvältä nähdä, miten lasten silmät loistivat riemusta, kun he saivat valita mieleisensä lelun itselleen.

Toinen puoli asiassa on vielä se, että meidän hyvinvointiyhteiskuntamme tarpeettomaksi käynyt tavara tulee näin uudelleen käyttöön. "Olen iloinen, että voin olla pieneltä osaltani mukana tässä toiminnassa.", sanoi kierrättäjä-Ella.

- Haastatteli Raili Ketola -

Rukousaiheet

- Jumala siunatkoon Pisaran toimintaa tänäkin vuonna
- Kiitos kaikista vapaaehtoisista, kirjanpitäjistä, toiminnantarkastajista, lahjoittajista, neulojista, esirukoilijoista, kirpputorimyyjistä ja muista työntekijöistä Pisarassa
- Terveyttä sairaille ja uupuneille
- Siunausta toiselle Hannin avustusrekan matkalle Ukrainan pakolaisleirille. Siunausta avustajille, lahjoittajille ja vastaanottajille
- Edelleen tervehtymistä pitkäaikaiselle tulkillemme Hilmalle ja kiitos että hänen kuntosensa on parempi

Pisara elävää vettä

Jonkin aikaa sitten katsoin dokumenttielokuvan Afrikkalaisesta autiomaasta. Autiomaan muuttui vuodenaikojen mukaan. Vuorotellen maa oli kuollut, kuiva, autio, pölyinen ja kun taas sateet alkoivat, vuorilta tuli vettä maan halki kulkevaan joenuomaan. Aluksi pieni puro, joka kuljetti hiekkaa, multaa ja likaa. Vähitellen virta kasvoi ja joen uoma alkoi tulvia ja tuoda elämää ympärilleen. Autiomaan muutti täysin, maa viheriöi ja kaikkialla oli upeita erivärisiä kukkia.

Minulle tuli tästä mieleen vertauskuva ihmisen sielutilasta. Sielu on kuin erämaa ilman Jumalaa ja kaipaa Jumalan vettä. Niin kuin Jeesus sanoi: *"Joka juo tätä vettä, sen tulee uudelleen jano, mutta joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä."*

Eli kun ihmisen sieluun pääsee Jumalan vettä, ylhäältä tulee kirkasta, puhdasta vettä, mutta aluksi ihmisen sielu on kuin erämaa jossa kaikki lika lähtee liikkeelle ja sekoittuu veteen. Kun Jumalan vesi saa virrata ja lisääntyä sielu pikkuhiljaa puhdistuu ja lika painuu

pohjalle. Jumalan vesi tuo virvoitusta ihmisen sieluun, joka leviää ympäristöön, lähimmäisiin ja ympärilleenkin luo elämää.

Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: "Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat", niin kuin kirjoituksissa sanotaan." Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Vielä ei Henki ollut tullut, koska Jeesusta ei vielä ollut kirkastettu. Joh 7:37—39

Myös Pisarayhdistyksessä haluamme jakaa sitä vettä, jota itse olemme saaneet Jumalalta.

- Andrei Spiridenko -

Matkaraportti

Pietari, Vihdin ryhmä, 16. - 18.1.

Matkalla mukana: Heli Anttila, Raili Ketola, Heidi Mikkola, Aili Sandbacka, Riitta Sinervo ja Aira Ylänen
Matka tehtiin venäläisellä taksibussilla, jonka tilava tavaratila pakattiin täyteen seitsemään paikkaan vietävää tavaraa, jotka oli koodattu kunkin kohteen merkillä. Kaikki mahtuivat kyytiin ja omatkin vielä. Venäjän tullissa kuski meni edellä ulos, muut hänen perässään ja kun viimeinenkin passi oli leimattu, kuski jo odotteli autonsa luona ja matka jatkui!! Ikinä ei ole niin helpolla päästy näillä matkoilla. Paluumatkalla tyhjennetyistä ja sisäkkäin pakatuista matkalaukuista sekä omista matkatavaroistamme tuli auton tavaratila taas täyteen. Kyllä Jumala tietää millaiset autot lähettää! Tullissa taas vain läpikulku.

Haapakankaan kirkolle purettiin koko kuorma eteenpäin vietävään järjestykseen. Iltapalan jälkeen harjoiteltiin alustavasti Jeesuksen syntymän tapahtumien esitys, vaikka osa esittäjistä ei vielä ollutkaan paikalla. Aamulla saapui tulkkimme Liisa Lankinen ja meitä kuljettamaan kaksi henkilöautoa.
Eritystä: Mainio majapaikka ja aamuhartautemme saimme viettää kirkon alttarin ääressä.

Lauantaina Nazja oli ensimmäinen kohteemme. Pyysimme alkuun aikaa harjoitella esitystämme Jeesuksen syntymästä, alkaen enkelin ilmestymisestä

Marialle ja aina tietäjien saapumiseen saakka. Kun näin oli kerrottu se, mitä tapahtui 2000 vuotta sitten, Riitta jatkoi kertoen siitä, miksi Jeesus syntyi tänne ja tulkkimme Liisa lisäsi vuolaasti venäjäksi asiaa. Koska taivas on määränpäämme, lauloimme vielä "Milläs minä pääsen taivaaseen". Siinä on hyvät liikkeet, joten kaikki pääsevät mukaan. Sergei Odnorob lauloi vielä ja sitten annettiin syntymäpäivälahjat ja tarjoilumme.

Erityistä: Naisryhmämme sai autokuskistamme mitä parhaimman Joosefin ja Sergei pääsi enkelin erityistehtäviin kertomaan Marialle, Joosefille ja paimenille venäjäksi viestit Jumalalta. Lisänä Suomessa maaliskuussa vierailulla olleiden kanssa iloisia jälleennäkemisiä

Tosnon remontissa oleva kirkko oli seuraava kohteemme. Nyt on käytössä vaatimaton huone, jossa voi pitää jumalanpalveluksia, mutta paljon työtä ja varojakin tarvitaan vielä. Jotkut meistä kiipesivät tikkaita yläkertaan katsomaan asunnottomille tulevia tiloja. Pari pientä ja yksi isompi huone olivat jo saaneet rungot. Siellä olikin tuttua tavaraa: sänkyjä ja sohva kotoisin Vihdistä. Sähköjä ei ollut vielä.

Vanhusten sairaalassa pidimme tilaisuuden, johon tällä kertaa tuli istumaan runsaat 10 vanhusta ja hoitajakin jäi kuuntelemaan. Tilaisuus oli vuorovaikutteinen, ei niinkään meille venäjää taitamattomille, mutta muille. Sen päätteeksi lähdimme huoneisiin rukoilemaan ja siunaamaan niitä, jotka ovat petipotilaita. Samalla annoimme banaanit ja pienet tölkit juotavaa jogurttia, mutta eniten heitä ilahdutti lämpöiset tossut, jotka Sirkka-Liisa Juntunen oli ommellut huovuttamastaan kankaasta. Nostimme peiton reunaan jalkopäästä ja laitoimme tossut jalkaan. **Erityistä:** Rukoustilanteet ja vanhusten liikuttaminen tossuista, varsinkin pienen laihan mummon pienet jalat, joihin tossuja laitettaessa hän ei voinut pidättää kyneleitään. Hoitajatkin kiittivät käynnistämme.

Ruokatarjoilu meille perheessä lähellä kirkkoa oli seuraavana ohjelmassa. Perheeseen kuului 90-vuotias isoäiti ja nuorin jäsen oli muutaman vuoden ikäinen lapsenlapsen lapsi. Toinen syy käyntiin oli, että he olivat pyytäneet esirukousta, jossa venäläiset ystävämme palvelivat, ja samalla me saimme vieraanvaraisen

tarjoilun. **Erityistä:** Neljän sukupolven yhteinen koti.

Sablinon narkomaanikodissa oli päivän viimeinen tilaisuus klo 20, jolloin työstä palanneetkin olivat jo paikalla. Koti on uusi, kauniisti rakennettu ja laatoitettu, kaikkialla puhdasta ja kodikasta, suurelta osaltaan miesten omaa rakentamaa. Yhteisessä tilaisuudessa saimme kuulla koskettavista

elämänkohtaloista ja Jumalan suurista teoista, kun Hän on pelastanut rappiolle joutuneita.

Erityistä: Kovia kokeneet loistivat iloa Herran hyvydestä, saimme enemmän kuin annoimme.

Sunnuntai Akkuratovan poikakoti otti meidät hyvin vastaan ja valmistelujen jälkeen paikalle saapui poikien joukko sekä muutama kasvattaja. Jeesuksen syntymäkertomuksen esityksen jälkeen Riitta kertoi taas Jeesuksen tehtävästä puolestamme ja Liisa-tulkki innosti kääntäessään ilmeisen värikkäästi lisäämään tekstiä. Sergei lauloi monta laulua ja pojat saivat aiheeseen liittyvän kuvan, sekä mehun ja suklaapatukan. Jotkut pojat ottivat vastaan Sergein tarjoamat Uudet Testamentit ja kaksi jäi vielä keskustelemaan, kun me

Sablinon narkomaanikodin tilaisuudesta

kokosimme tavaroitamme. Sitten menimme meidät vastaanottaneen kasvattajan työhuoneeseen, johon olimme jättäneet päällysvaatteemme ja tuomisemme, kaksi suurta kassia. Kun paikalla olleet pojat näkivät luistimet, erilaisia suoja ym. jääkiekkovarusteita, heidän riemullaan ei näyttänyt olevan rajoja ja heti he niitä kokeilivat. Ilo oli meilläkin siitä, että olimme saaneet ne urheiluseuralta ja koko tästä käynnistämme. **Erityistä:** Kaikki varastossamme olleet jääkiekkovarusteet saimme viedyksi juuri niille, jotka iloitsivat niistä ja Sergei on taitava kohtaamaan lapsia. Tähän oli hyvä päättää Pietarin osuus matkastamme.

Valkeasaarella Hiljan luona oli viimeinen kohteemme, kuljettajamme veivät meidät vielä sinne. Matkalla poikkesimme ruokaostoksille, sillä Hilja oli luvannut keittää meille perunat. Yhdessä saimme syödä, veisata ja keskustella hänen kanssaan. Hilja asuu nyt kirkossaan ja ikä painaa, niinpä seuraavalla kerralla on syytä viedä syötävät ja kertakäyttöastiat mukana ja tarjota vuorostamme hänelle.

Kotimatka taksibussilla alkoi täältä ja sujui mukavasti. Pysähdys Suomen puolella huoltoasemalla antoi meille vielä lisäpalveluksen mahdollisuuden, sillä eräs venäläispoika kysyi kyytiä Porvooseen päästäkseen työpaikalleen. Kuskin vieressä oli vapaa paikka, joten otettiin kyytiin ja toivoteltiin siunausta hänellekin.

Tekstin kokosi bussimatalla kerrottujen kokemusten pohjalta:

- Raili Ketola -

Tavaran vienti joulukuussa

Venäjän työssä mukana ollut Susanna Nikula järjesti viime vuoden lopulla vaatekeräyksen työmme hyväksi Matinkylässä. Se laajeni ystävistä Espoon Kristilliselle koululle ja tavaraa tuli paljon! Sitä on viety erilaisiin kohteisiin Viroon, Latviaan ja Viipuriin. Monet puutteen alaiset ovat saaneet apua.

Tein Susannan kanssa tavaravientimatkan 18.12., jolloin lasti purettiin Tallinnan esikaupunkialueella ja vietiin sieltä Lääne-Nigulan seurakuntaan jaettavaksi. Kahvilla Joel Reinarin luona Lääne-Nigulan diakoni Tuuli soitti, ja kysyi, saako tulla kahville. Hän oli tuonut maalta kaksi vanhusta tutkimuksiin Tallinnaan ja joutui odottelemaan heitä. Niin tapasimme nuoren diakoniatyöntekijän, joka kertoi opiskelleensa yliopistossa sosiaalialaa ja työskennelleensä nyt 9 kk Lääne-Nigulan seurakunnassa yhteistyössä kunnan kanssa, joka maksaa hänelle palkan. Silmät loistaen Tuuli kertoi työstään ja tärkeistä projekteistaan Haapsalussa ja Lääne-Nigulan seurakunnan alueella.

Susanna ja Tuuli lupasivat pitää yhteyttä Facebookissa, jotta seuraavan keräyksen tavarat voitaisiin heti kohdistaa tarvitsijoilleen. Voi mikä johdatus pelkästään tavaravientimatalla!

- Tuula Tapanainen -

Matkalla olivat mukana Tuula Tapanainen Espoosta, Marianne Jämsä Kouvolaan ja Tamara Närhi Helsingistä. Virosta tulivat Veikko Määttä ja Anu Väliaho.

Kun pakkasin Susannan kanssa autoon avustustavaroita, hän halusi kohdistaa niistä valtaosan Tuulin esittämien tarpeiden mukaan naisten turvakodille ja nuorten keskukselle Haapsalussa. Tavarat vietiin jälleen Joel Reinarin kotiin, mistä ne kuljetetaan edelleen.

Kun lasti oli purettu, mahtuivat mukaan jo Veikko ja Anukin. Meidät otti vastaan vapaakirkon pastori Allan Kroll, jolla on vangeille maanantaisin vuorotellen venäjän ja viron kieliset tilaisuudet. Tänään olivat

vuorossa viron kieliset, joita saapui kappelille yhdeksäntoista, mukana myös monia uusia miehiä.

Veikko puhui Jumalan kymmenestä käskystä liikennemerkeinä tiemme varrella ja Jeesuksen sovitustyöstä, kun rikomme käskyjä. Omasta alkoholismista ja vankilatausta johtuen Veikko on miehille hyvä esikuva muutoksen mahdollisuudesta. Tuula puhui Jumalan johdatuksesta ja huolenpidosta, jos me luotamme Häneen ja Marianne meistä Jumalan luomina yksilöinä ja miten Jeesus parantaa sisimpämme vihan ja katkeruuden.

Puheiden lomassa Tamara lauloi omia, Jumalalta saamia lauluja, ja kertoi elämästään. Hän on usein saanut näitä lauluja ajomatkoilla Tarton vankilaan. Anu toimi loistavana tulkkina ja kertoi aiemmasta työstään Marimaalla ja Mordvassa.

Päätimme yhteiseen rukoukseen ja saimme kokea, että Pyhä Henki oli läsnä tilaisuudessamme. Uskomme siis, että se sana, jota jaoimme, ei tyhjänä palaa vaan tekee työtä miesten sydämissä. Muistetaan heitä rukouksissamme. Mukana saattoi olla monia, joiden puolesta ei kukaan rukoile.

- Tuula Tapanainen -

Terveisii Ukrainasta

Lämpimät terveiset kaikille!

Iloitsemme tilaisuudesta päästä kertomaan uutisia Ukrainasta ja nimenomaan Ternopolista. Sotatilanne Itä-Ukrainassa vaikuttaa koko maahan. Hyvin monet vapaaehtoisjärjestöt auttavat keräämään humanitaarista apua. Erityisesti iloitsen siitä, miten nuoret aivan itsenäisesti suhtautuvat tähän tilanteeseen ja yrittävät löytää keinoja sodan pysäyttämiseen erityisesti internetin kautta.

Maan johto yhdessä presidentin kanssa tekevät suuria uudistuksia. Itse presidentti on toistuvasti julkisesti sanonut ettemme ilman Jumalan apua voi saada aikaan uudistuksia ja että meidän on koottava voimamme taisteluun korruptiota vastaan. Mitä lastenkoteihin tulee, niitä halutaan uudistaa lähitulevaisuudessa perustamalla 10 lapsen ryhmäkoteja ja maksamalla tukea vastaanottaville perheille.

Seuraavaksi asuin kaupungistamme Ternopolista: Aikaisemmin jo kerroin, että Ukraina säästää energiaa rajoittamalla sähkön, kaasun ja veden käyttöä. Niinpä lastenkodin johtaja pyysi meiltä patterilamppuja ja kynttilöitä sähkökatkosten varalta. Teidän avullanne pystyimme ostamaan pistevaloja lastenkotiin kaikkiaan neljään makuusaliin, kolmeen oleskelutilaan sekä keittiöön ja kahteen käymälään. Niinpä eräänä päivänä, kun menimme pitämään tilaisuutta ja sattui sähkökatkos, ohjelman jatkamiselle ei ollut estettä!

Lastenkodin johtaja pyysi väittämään lämpimät kiitoksensa ja mekin kiitämme teitä vielä kerran henkisestä ja taloudellisesta tuesta!!

Slava, Natalia ja Emilia

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin kolmesta seuraavasta tilistä

Vihdin ryhmä	F140 5298 0620 0117 18
Espoon-Kouvolan ryhmä	F189 5297 0020 0926 57
Silta-ryhmä	F129 5297 0020 1190 54

Ukrainan lapsityö	F183 5298 0620 0126 90
--------------------------	------------------------

Jäsenmaksut (maksuun merkintä Jäsenmaksu) sekä osallistumis- ja majoitusmaksut	F112 5297 0020 0932 67
---	------------------------

Poliisihallitus on 5.12.2013 myöntänyt Pisara ry:lle rahankeräyslupuan no 2020/2013/3379, joka on voimassa 1.1.2014 - 31.12.2015 koko Suomessa lukuunottamatta Ahvenanmaata. Kerätyt varat käytetään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2014 - 2016 aikana..

Pisara ry
Eeva Halme, 050-3522792
Nissontie 12 C 14, 03100 Nummela

www.pisarayhdistys.fi